

ΠΡΟΟΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ 1^η ΚΑΙ ΤΗ 15^η ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ ἐν Κρήτῃ..... Δρ. χρ. 5 —
 » ἑξαμηνίως » » » 2 50
 » τριμηνίως » » » 1 50
 Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν προστίθεται ἐτησίως Δρ. χρ. 1.—

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕἶΝΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
 Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ἀποστολαὶ ἀπευθύνονται
 τῇ Διευθύνσει, οἴκῳ Μπέττολο Χανιά
 ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Οἱ μεταβάλλοντες τόπον διαμονῆς κ. κ. συνδρομῶνται, παρακαλοῦνται νὰ γνωρίζωσι τοῦτο ἐγκαιρῶς τῇ Διευθύνσει τῆς «Προόδου», ὥπως λαμβάνωσιν ἀνελλιπῶς αὐτὴν.

Γίνεται γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομῶντας ἐκ τῶν ἄλλων νομῶν ὅτι ἀντιπρόσωποι τῆς «Προόδου», εἰς οὓς παρακαλοῦνται καταβάλλοντες τὰς συνδρομὰς τῶν νὰ λαμβάνωσι τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις, τυγχάνουσιν ἐν Ρεθύμνῃ μὲν ὁ κ. Μιχ. Πρεβελάκης καθηγητὴς ἐν Ἡρακλείῳ δὲ ὁ κ. Ν. Πετρίδης διευθυντὴς Δ. Σχολείου, καὶ ἐν Νεαπόλει ὁ κ. Ι. Χατζιδάκης διευθυντὴς Δ. Σχολείου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Περιεχόμενα : Πρακτικαὶ Συμβουλαὶ ὑπὸ Β.—Περὶ σχολικῶν ἐκδρομῶν ὑπὸ Π. Βιλάκη.—Οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ ἐν Ἀγγλίᾳ.—Ἐπιστημονικά : Εὐλεία ἀφλεκτός· τὸ κῆτος τοῦ Ἰωνᾶ καὶ ἡ ἐπιστήμη τῆς σήμερον.—Ποικίλα.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν, ὅταν γράφονται μετ' ἐπιμελείας καὶ διατηρῶνται καθαρὰ καὶ καθόλου ἐν καλῇ καταστάσει, ἀποτελοῦσι σπουδαίαν ἀπόδειξιν τῆς δραστηριότητος καὶ καλαισθησίας τοῦ διδασκάλου, ἀλλ' ὅπερ σπουδαιότερον, ἡ καλὴ κατάστασις τῶν τετραδίων τῶν μαθητῶν πείθει προσέτι, ὅτι ὁ διδάσκαλος κέκτηται τὴν ἱκανότητα νὰ ἐμβάλλῃ εἰς τοὺς παῖδας τὴν ἐξὶν τῆς τάξεως καὶ τῆς συντόνου προσοχῆς, ἀρετῶν τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν παίδων εἶναι ἀνεκτίμητος.

Ἰδοὺ σχετικοὶ τινες κανόνες γενικοὶ οὗς πᾶς διδάσκαλος καλὸν εἶναι ν' ἀκολουθῇ: Ἐν πρώτοις πάντες πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ τετράδιά των καθαρὰ, καὶ αὐτοὶ οἱ τῶν κατωτάτων τάξεων· ἀρκεῖ ὁ διδάσκαλος νὰ θέλῃ τοῦτο καὶ νὰ μὴ ἀποθαρρύνεται ὑπὸ τῶν ἐν ἀρχῇ ἀποτυχιῶν· εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς πρώτης τάξεως δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν γραφὴν διὰ μελυσδοκονδύλου, ἐὰν φοβῆται, ὅτι μεταχειριζόμενοι τὴν γραφίδα θὰ κάμωσι πολλὰς κηλίδας.—Οἱ μαθηταὶ ὅταν γράφωσιν οφείλουσι νὰ θέτωσιν ἐπὶ τῆς σελίδος πάντοτε τεμάχιον ἀπορροφητικοῦ χάρτου, ἵνα δι' αὐτοῦ προφυλάττωσι τὰ γραπτὰ των ἀπὸ τὰς κηλίδας τῆς μελάνης καὶ τοῦ ἰδρώτος.

Οφείλουσιν ἀκομῇ νὰ ἐπενδύωσι τὰ τετράδιά των διὰ χάρτου χρώματος βαθέος, καὶ οὐχὶ δι' ἐφημερίδων, ὧν αἱ εἰκόνες ἢ τὰ γραφόμενα δύνανται νὰ εἶναι ἀνήθικα ἢ νὰ περισπῶσι τὴν προσοχὴν τῶν παίδων. Οὐδὲ θὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ γράφωσιν ἐπὶ τῶν ἐξωφύλλων σχήματα ἢ φράσεις γελοίας.—Τὰ μελανοδοχεῖα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐντελῶς πεπληρωμένα, ἵνα ἀποφεύγωνται αἱ σταγόνες τῆς μελάνης αἵτινες ἀπορρέουσιν ἐκ τῶν ὑπερφορτισμένων γραφίδων.—Ἡ ἀπαλοιφὴ γράμματος κατὰ λάθος γραφέντος δὲν θὰ ἐπιτρέπηται νὰ γίνηται διὰ τῆς τριβῆς τοῦ δακτύλου ἐπὶ τοῦ χάρτου, διότι ἡ μέθοδος αὕτη αὐξάνει τὸ κηλὸν παράγουσα ὅπῃν ἡ μεγάλην κηλίδα ἐπὶ τοῦ τετραδίου. Καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐλαστικοῦ κόμματος πρέπει νὰ γίνηται μετρία χρῆσις.

Οἱ μαθηταὶ τῶν κατωτέρων τάξεων πρέπει νὰ ἔχωσι τετράδια ὀλιγοσέλιδα καὶ σχήματος μικροῦ, διότι τὰ τοιαῦτα ἐξαρκούντα ἐπὶ βραχύτερον χρόνον διατρέχουσιν ὀλιγώτερον τὸν κίνδυνον νὰ ῥυπανθῶσιν.—Εἰς ἐκάστην σελίδα πρέπει νὰ ἀφήνεται περιθώριον χάριν τῶν διορθώσεων ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, ὅστις ὅμως θὰ ἐπιβλέπῃ ὥστε αἱ σελίδες νὰ γράφονται ὁλόκληροι διὰ νὰ μὴ συμβαίῃ ματαία ἀπώλεια χάρτου.

Μεταδοτικαὶ ἀσθένειαι.—Ὅταν μαθητὴς τῆς προσβληθῇ ὑπὸ τινος ἀσθενείας μεταδοτικῆς, οἷον οφθαλμίας, ἐκζέματος κ. ἄ. ἀνάγκη ὁ διδάσκαλος νὰ φροντίσῃ παρευθὺς, ὥπως ἀπομακρύνῃ τοῦτον τοῦ σχολείου μέχρι τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ ἐξυγιάνσεως. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο, καθ' ὃ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ μαθητὴς ἀπουσιάζει ἐκ τοῦ σχολείου, οφείλει ὁ διδάσκαλος νὰ πέμπῃ εἰς τὴν οἰκίαν του τὸν ὑπρέτην τοῦ σχολείου, ἢ ν' ἔχῃ τοιοῦτον ἢ ἄλλον τινὰ μαθητὴν, ἵνα ἐρωτᾷ ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενούντος μαθητοῦ· εὐνόητον δ' εἶναι ὅτι τοῦτο συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ αἰσθητικοῦ τῆς ἀγάπης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ μαθητῶν καὶ διδασκάλου.

Ε.

«Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις συναναστρέφεται μίαν μόνον κοινωνικὴν τάξιν ὁμοιάζει πρὸς τὸν φιλομαθὴ ὁ ὁποῖος ἀναγινώσκει ἐν μόνον βιβλίον».

(Δὲ Ἀμίτσις)

ΠΕΡΙ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Ε'—Γενικά τινά παραγγέλματα ἐξ ὧν ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐκδρομῶν ἐξαρτᾶται.

Πρὶν ἢ ἰδιαιτεροῦ λόγος γίνῃ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς ἐκάστου εἶδους ἐκδρομῶν δὲν εἶναι ἕως περιττὸν νὰ ἐκτεθῶσι γενικά τινά παραγγέλματα ἅτινα στηρίζονται ἐπὶ θεωρητικῶν λόγων ἢ δὲ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐκδρομῶν.

1. *Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἀνάγκη νὰ παρασκευάζηται διὰ τὴν ἐκδρομὴν μετὰ τῆς αὐτῆς τοῦλάχιστον ἐπιμελείας μεθ' ἧς καὶ διὰ τὰ καθημερινὰ μαθήματα.* — Πρὸ ἐκάστης ἐκδρομῆς ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ γινώσκῃ ἀκριβῶς τὴν ὁδόν, ἣν θὰ διανύσωσιν οἱ μαθηταί· ταύτης τὸ μῆκος θὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἵνα μὴτε ὑπερβολικῶς κοπιᾷσιν μὴτε λίαν βραχεῖα εἶναι δι' αὐτοὺς ἡ ὁδός, ἣν θὰ διέλθωσι. Προσέτι ὁ διδάσκαλος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδρομῆς πρέπει νὰ ἔχει ἀποφασίσῃ εἰς ποῖα μέρη θὰ ἀναπαυθῶσιν οἱ μαθηταί, τί θὰ διδάξῃ, ποῦ θὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν καὶ τίνες θὰ ὦσιν αἱ παιδιὰ καὶ ἀσχολίαι δι' ὧν οὗτοι καὶ θὰ ὠφεληθῶσι καὶ θὰ εὐχαριστηθῶσι. Γενικῶς δὲ πρέπει νὰ καταρτίσῃ πρότερον πλήρως σχέδιον τῆς ὅλης ἐκδρομῆς ὅπερ πληρέστατα ἐπιτυγχάνεται, ἐὰν πρὸ ταύτης ἐπισκεφθῇ τὰ μέρη εἰς ἃ πρόκειται νὰ ὀδηγήτῃ τοὺς μαθητάς του καὶ μὴ ἀρκεσθῇ εἰς πληροπορίας φίλων ἢ εἰς ἰδίας ἀναμνήσεις ἐξ ἐπισκέψεως τῶν μερῶν τούτων πρὸ πολυῦ χρόνου καὶ πρὸς ἄλλον σκοπὸν γενομένης.

2. *Δι' ἐκάστην ἐκδρομὴν πρέπει νὰ ὀρίζηται κύριός τις σκοπός, ὅστις ἀνακοινούται εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ μετὰσχωσιν αὐτῆς.* — Ὅπως, ἡ ὁδός ἣν θὰ διανύσωσιν οἱ μαθηταί, οὕτω καὶ ὁ σκοπός τῆς ἐκδρομῆς πρέπει πρὸ αὐτῆς ἀκριβῶς νὰ καθορισθῇ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σχολεῖον ἐπιζητεῖ καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βουλήσεως, πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνηται πάσης εὐκαιρίας ὅπως ἐθίξῃ τοὺς μαθητάς νὰ ἔχωσιν ἐν πάσαις ταῖς ἐνεργείαις καὶ πράξεσι σαφῶς πρὸ ἑαυτῶν τὸν σκοπὸν καὶ τούτου νὰ προσπαθῶσι παρὰ πάντα τὰ ἐπιπροσθούνα ἐμπόδια νὰ ἐπιτύχωσι· διὰ τούτου πρὸ τῶν ἐκδρομῶν λέγεται εἰς τοὺς μαθητάς: θὰ ἐπισκεφθῶμεν σήμερον τὸ χωρίον Α καὶ θὰ ἐξετάσωμεν τὴν παρ' αὐτὸ πηγὴν· ἢ θὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν θέσιν Β καὶ θὰ μελετήσωμεν τὰς διαφορὰς φάσεις τῆς ἐν αὐτῇ γενομένης μάχης· ἢ θὰ πορευθῶμεν εἰς τὸν λειμῶνα Γ καὶ θὰ ἐξετάσωμεν τὸν φυτικὸν καὶ ζωικὸν αὐτοῦ κόσμον. Ἐν τούτοις ὅμως δὲν ἀποκλείεται καὶ μετὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ σκοποῦ, ὅστις θ' ἀποτελέσῃ τὸ κύριον ὑποκείμενον τῶν παρατηρήσεων καὶ συζητήσεων, νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τῶν μαθητῶν καὶ εἰς πᾶν ὅπερ τυχὸν κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ἀπαντήσωσιν ἐξ οὗ εἶναι δυνατόν νὰ ὠφεληθῶσιν.

3. *Ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς εἶναι ἀπαραίτητος ἡ μετὰ τῶν μαθητῶν φιλικὴ ἀναστροφή τοῦ διδασκάλου.* — Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ ὅταν οἱ μαθηταί ἐν ἐρρυθμῷ βήματι διὰ τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων διέρχωνται. Ἀλλὰ καθ' ἅπαντα

τὸν λοιπὸν χρόνον τῆς ἐκδρομῆς ὁ διδάσκαλος δὲν πρέπει νὰ ἴσταται μακρὰν τῶν μαθητῶν νομίζων ὅτι προηγούμενος αὐτῶν ἢ ἀκολουθῶν ἄφρωνος καὶ ἀπαθῆς ἢ μετὰ συναδέλφων μόνον συνομιλῶν διατηρεῖ τὴν ἀξιοπρέπειάν του· ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ διδασκάλου δὲν μειοῦται διὰ τῆς εὐγενοῦς ἀναστροφῆς μετὰ τῶν ἐμπειστευμένων αὐτῷ τέκνων. «Οἱ παῖδες, λέγει ὁ Buisson, οὐδεμιᾶς ὠφελείας πνευματικῆς ἢ ἠθικῆς τυγχάνουσιν ἐκ περιπάτου ἢ ἐκδρομῆς ἐν ᾗ ὁ διδάσκαλος ψυχρὸς ἢ ἀδιάφορος πρὸς αὐτοὺς θὰ ἐδεικνύετο». Ἐκδρομὴ ὑπὸ τοιούτους ὅρους διεξαγομένη οὔτε εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν θὰ συνετέλῃ, οὔτε θὰ ἐχρησίμευεν εἰς ἀνερευνῆσιν τῶν φυσικῶν αὐτῶν διαθέσεων οὔτε τὴν παρατηρητικότητά θὰ ἀνέπτυσσε καὶ ἐν γένει ἐλάχιστα θὰ ὠφέλει, ἂν μὴ καὶ ἐν τισιν ἐβλάπτε τοὺς μαθητάς.

Ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς λοιπὸν ὁ διδάσκαλος ἀδιαλείπτως μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εὐρισκόμενος ὅτε μὲν πρὸς τοῦτον ὅτε δὲ πρὸς ἐκεῖνον τὸν μαθητὴν ἢ τὴν ὁμάδα ἀποτείνει τὸν λόγον καὶ διαλέγεται μετ' αὐτῶν περὶ τοῦ σχολικοῦ βίου, περὶ τῶν τῆς ἐκδρομῆς, περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν κλπ. Χρησιμεύων δὲ ὡς πρότυπον καὶ παράδειγμα ἐν τῇ εὐκινήσει καὶ φαιδρότητι ἐν ταῖς στερήσεσι καὶ τοῖς μόχθοις δύναται διὰ τοῦ τρόπου, τῆς προθυμίας καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ διὰ τοὺς μικροὺς τοὺς φίλους δεικνύει, νὰ ἐπισπᾷται τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν καὶ οὕτω πολὺ πλείονα διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος ἢ διὰ κενῶν λόγων νὰ κατορθώσῃ καὶ ἐν τῷ ζητήματι τῆς πειθαρχίας καὶ εὐπρεπείας τῶν μαθητῶν. Πρέπει νὰ ἔχῃ ἀείποτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὅστις τὸ ἐν τῇ ἀσπίδι προσενεχθὲν αὐτῷ ὕδωρ ἀπέκρουσεν ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο πάντες οἱ στρατιῶται νὰ πῶσιν. — Οὕτω δ' ὁ διδάσκαλος ἀναστρεφόμενος μετὰ τῶν μαθητῶν πρέπει νὰ ἔχῃ ἄγρυπνον τὸ ὄμμα καθ' ὅλην τὴν ἐκδρομὴν καὶ ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν πρὸς τὴν ὅλην σχολικὴν φάλαγγα· τὰ πάντα νὰ παρατηρῇ, περὶ παντὸς νὰ φροντίξῃ· νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι εἶναι μὲν ὁ πατήρ καὶ ὁ σύμβουλος τῆς ὁμάδος, εἰς ὃν οἱ γονεῖς ἐνεπιστεύθησαν τὰ φίλτατα ἑαυτῶν, τὰ τέκνα, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας ἀπολύτου πειθαρχίας ἔχει ἀνάγκην. Ἀλλὰ τὴν πειθαρχίαν δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλλῃ ἀποτόμως ἀλλὰ διὰ τρόπου φιλικοῦ καὶ οἰκείου. Αἱ παρατηρήσεις δι' ἀταξίαν τινά, ἀνοίκειον συμπεριφορὰν ἢ παρακοὴν πρέπει νὰ γίνωνται πλαγίως καὶ οὐχὶ ἐνώπιον ξένων· δυσαρέσκεια μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλου ἀποδιώκουσι πᾶσαν τὴν φαιδρότητα καὶ δυσχεραίνουν ἐν πολλοῖς τὴν διεξαγωγὴν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς εὐάρεστον ἀνάμνησιν· συντελοῦσιν ὅπως μὴ ἐπιτύχῃ τελείως τοῦ σκοποῦ ἡ ἐκδρομὴ.

4. *Ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπικρατῇ ἀπόλυτος τάξις καὶ αὐστηρὰ πειθαρχία.* — Σπουδαιότατον εἶναι τὸ ζήτημα τοῦτο διότι ἄνευ τάξεως καὶ πειθαρχίας ἡ ἐκδρομὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ μαθηταί ἐν τῇ ἐκδρομῇ περισσότερον ἢ ἐν τῷ σχολικῷ οἰκῆματι εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς τὰ ὅμματα τῆς κοινωνίας ὅλης καὶ διαβατῶν ὅτινες ἐνίοτε ἐκ μιᾶς ἐκδρομῆς σχημα-

τρίζουσι τὴν περὶ τοῦ σχολείου κρίσιν τῶν. Προσέτι δὲ ἐν ταύταις ἔρχονται οἱ μαθηταὶ εἰς συνάφειαν πρὸς ἀνθρώπους ξένους, πρὸς τὰς συνηθείας καὶ τὰς δοξασίας τῶν ὁποίων εἶναι ἀνάγκη κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὴν μαθητικὴν σεμνότητα νὰ προσαρμόζωνται. Ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς δὲ οἱ μαθηταί, ἕως ὅτου τοῦλάχιστον ἐθισθῶσιν, εἶναι ἐπιρρεπέστεροι εἰς ἀταξίαν· ὁ νέος ὀρίζων ὅστις ἐκτείνεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν διάλογός τις μεταξύ αὐτῶν, μικρὸν ἐπεισόδιον, ποιά τις ἐλευθερία μερίζων ἢ ἐν τῷ σχολεῖν παρακινῶσι τοὺς ζωηροτέρους εἰς ἀτακτικὰ τινὰ· ἡ δὲ ἀναπτυσσόμενη οἰκειότης μεταξύ μαθητῶν καὶ διδασκάλου αἱ συνομιλίας καὶ αἱ ἐρωτήσεις περὶ πλείστων ἄτινα νῦν πρῶτον ὑπὸ τῶν μαθητῶν παρατηροῦνται, παρέχουσι μείζον θάρρος εἰς αὐτοὺς ἄτινα, δὲν πρέπει νὰ παρεξηγήσωσιν οὗτοι καὶ νὰ προβῶσιν εἰς ἀτακτικὰ. Διὰ τοῦτο ὁ διδάσκαλος διὰ καταλλήλου τρόπου δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ λησμονήσωσιν ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἐπιδεικνυομένην πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητα εὐρίσκονται ἐνώπιον τοῦ διδασκάλου.

Ὅπως δ' ἀνωτέρω ἐλέχθη ὁ διδάσκαλος διὰ τοῦ ἀγρόπνου ὅμματος καὶ τῆς προορατικότητός του πρέπει νὰ προλαμβάνῃ τὰ πλεῖστα τῶν ἀτακτικῶν, τὴν δὲ πειθαρχίαν διὰ τρόπου οἰκείου νὰ ἐπιβάλλῃ. Νῦν δὲ θὰ ἐκθέσωμεν παραγγέλματα τινὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς διατήρησιν τῆς τάξεως. — Μαθηταὶ φύσει δυσήνιοι καὶ ἐπανειλημμένως ἐν ἐκδρομαῖς παραβάντες τὰ παραγγέλματα τοῦ διδασκάλου προτιμότερον εἶναι νὰ μὴ μετὰσχῶσιν ἰδίᾳ μακρῶν ἐκδρομῶν ἢ τοῦ ὅλου τὴν ἀρμονίαν νὰ παραβλάπτωσιν. — Οἱ μέλλοντες νὰ μετὰσχῶσι τῆς ἐκδρομῆς μαθηταὶ παρατάσσονται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐν τῇ αὐλῇ ἢ ἐν τῷ πρὸ τοῦ σχολείου χώρῳ, κατ' ἀνάστημα, ἔχοντες πρὸς τὸν διδάσκαλον ἐστραμμένα τὰ πρόσωπα. Ἐὰν μὴ πρότερον ὁ διδάσκαλος ἐν τῇ τάξει εἴχεν ἐκθέσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδρομῆς καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἣς αὕτη θὰ γίνῃ, ἀναφέρει τότε ταῦτα εἰς τοὺς μαθητὰς. Μετὰ ταῦτα ἐξηγεῖ εἰς αὐτοὺς τὴν σπουδαιότητα τῆς πειθαρχίας ἐν τῇ ἐκδρομῇ καὶ διεγείρει καταλλήλως τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. Ἐπειτα καθορίζει τὰς κυριωτάτας διατάξεις τῆς πειθαρχίας πρὸς ἃς ἀπαρεγκλίτως πρέπει νὰ συμμορφῶνται· αὗται δὲ ποικίλλουσιν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας, τοῦ χαρακτήρος τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ μέρους εἰς ὃ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐκδρομή. Τελευταῖον ἐκτίθησι πῶς πρέπει νὰ τοποθετῶνται ὅτι θέλῃ νὰ εἴπῃ τι εἰς αὐτοὺς (συνήθως εἰς δύο γραμμὰς τασσόμενοι σχηματίζουσιν ἡμικύκλιον), πῶς καὶ πότε ἀναγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι σημειώσεις, ποῖον θὰ εἶναι τὸ παράγγελμα τῆς ἐκκινήσεως, πρὸ τοῦ ὁποίου μετὰ παρατήρησιν ἢ διδασκαλίαν οὐδέποτε ἐκκινῶσιν οἱ μαθηταὶ κ.λ.π. — Καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς ἐκδρομῆς, κατὰ τὴν πορείαν, τὰς ἀναπαύλας καὶ τὰς παιδιάς ὁ διδάσκαλος δὲν πρέπει νὰ ἀφίσταται τῶν μαθητῶν ἀλλὰ πάντας νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ εἰς οὐδένα νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ ἀπομακρύνῃται ἀπὸ τῆς λοιπῆς ὁμάδος ἄνευ ὠρισμένης πρὸς τοῦτο ἀδείας. — Τὰ κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ἄσματα καὶ αἱ παιδιάς ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ διδασκά-

λου. Διότι ἂν ἀφεθῇ εἰς τοὺς μαθητὰς ὁ καθορισμὸς τούτων, οὗτοι μετὰ μακρὰς συζητήσεις πολλάκις ἢ εἰς οὐδεμίαν θὰ καταλήξωσι συμφωνίαν ἢ θὰ διαιρεθῶσιν εἰς πλείστους μικροὺς ὀμίλους.

5. *Ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς πρέπει νὰ ἐπιμελῇται ὁ διδάσκαλος τῆς ἐνθύμου διαθέσεως τῶν μαθητῶν.* — Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν αὕτη διεγείρεται ἐλέχθησαν ἤδη ἱκανά. Τὰ μάλιστα δὲ συντελοῦσι πρὸς ταύτην καὶ τὰ ἄσματα, ἅτινα εἶναι ἰδιαιτέρας φροντίδος ἄξια. Μακρὰν τῶν πόλεων τὴν πρωίαν ἢ τὴν ἑσπέραν ἢ εἰς ἐπισήμους στιγμὰς διὰ χορῳδίας ἢ ὕμνου τινός, καθ' ὁδὸν δὲ δι' ἐμβατηρίου, ἐν τῷ ἄγρῳ δι' ἄσματος τῆς ἀνοίξεως, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπιστροφῆς δι' ἀποχαιρετιστηρίου τινὸς πρέπει νὰ συνηθίσωμεν τὰ παιδιά νὰ ἐκδηλώσιν ἐσωτερικὰς αὐτῶν ἐπιθυμίας ἢ συναισθήματα. Πρέπει δ' ὅμως νὰ προσέξωμεν μήπως προτρέποντες τοὺς μαθητὰς νὰ ἄδωσι συχνά, ἰδίᾳ κατὰ τὴν πρωίαν, ἐπιφέρωμεν κόρον εἰς αὐτοὺς καὶ οὕτως ἀποτύχῃ τὸ μέσον τοῦτο ἐν ἀναγκαίᾳ περιστάσει τοῦ σκοποῦ του. Καὶ ποιήματα δὲ κατάλληλα δυνατὸν νὰ ἀπαγγελλῶσιν.

6. *Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος ἐκδρομῶν δὲν πρέπει νὰ εἶναι λίαν μικρὸς.* — Ἴνα αἱ ἐκδρομαὶ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος, τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτήρος, τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βουλήσεως καὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς φιλοπατρίας, ἵνα σχηματίσωσιν ἰσχυροὺς ἀφομοιωτικὸς κύκλους παραστάσεων καὶ παράσχῃσι τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα πρὸς κατανόησιν τῶν διαφόρων μαθημάτων δὲν πρέπει νὰ εἶναι σπάνια, ὥς κομῆται ἐν τῷ σχολικῷ ὀρίζοντι. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη καθ' ἃ εἶναι μείζων ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἡ ἀνάγκη τῆς διαμονῆς καὶ τῶν παρατηρήσεων ἐν ὑπαίθρῳ ἐπὶ πλείονα χρόνον, ἢ δὲ ἐν τῷ σχολεῖν διδασκαλίᾳ ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον, ἀπαραίτητον εἶναι μία ἐκδρομὴ ἡμιημερησία νὰ γίνῃται καθ' ἑβδομάδα. Ὁ μετὰ μεσημβρίαν δὲ χρόνος τῆς Τετάρτης ἢ Πέμπτης ἐκάστης ἑβδομάδος εἶναι βεβαίως καταλληλότερος ὅπως οἱ μαθηταὶ ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ περιορισμένου χώρου τῆς παραδόσεως εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα, ἐκεῖ τρέξωσι, γελάσωσι, παίξωσι, διδαχθῶσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ ὁρσαστοὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα ἀναλάβωσι τὰς ἐν τῷ σχολεῖν ἐργασίας τῶν.

Εἰς τὰ ἀνώτερα σχολεῖα δὲν εἶναι βεβαίως εὐκόλον καθ' ἐκάστην ἑβδομάδα νὰ γίνωνται ἐκδρομαί, διότι πλείονα χρόνον ἀπαιτεῖ ἢ ἐν τῷ σχολεῖν ἐργασία, καὶ διότι συνηθέστεραι εἶναι ἐν αὐταῖς ἡμερήσιαι ἢ καὶ μακρότεραι ἐκδρομαί. Δι' ὃ παιδαγωγικοὶ τινες προτείνουσιν ὅπως ἀπαξ κατὰ δεκαπενθήμερον ἕκαστος μαθητῆς ὁδηγῇται εἰς ἐκδρομὴν, ἄλλοι δ' ἐπέζητησαν ὅπως ἀραιότερον γίνωνται αὗται. Ὁρθότερον θεωρεῖται ὅπως οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαίδευσως ἀπαξ τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα ὁδηγῶνται εἰς ἐκδρομάς. Δὲν πρέπει δὲ ὅλαι αἱ ἐκδρομαὶ τὴν ἀνοιξὴν ἢ τὸ θέρος νὰ γίνωνται· πρέπει νὰ λαμβάνωσι χώραν καθ' ὅλους τοὺς μῆνας, εἶναι δὲ δύσκολον παρ' ἡμῖν νὰ εὐρεθῇ μὴν, ὅστις μηδεμίαν εὐκαιρίαν νὰ παράσχῃ πρὸς ἐκδρομὴν.

Σημ. 1. Ἐνιαχοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστου σχολικοῦ ἔτους ὀρίζονται αἱ κατὰ τοῦτο γενησόμεναι ἐκδρομαὶ καὶ πῖναξ

αὐτῶν ἐν τῷ σχολείῳ δημοσιεύεται. Οὕτω δὲ εἶναι δυνατόν νὰ καθορίζωνται αὐταὶ ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς διδασκαλίας καὶ νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸν κύκλον τῶν διανοημάτων τῶν μαθητῶν καὶ τὸν ὅλον σχολικὸν βίον.

2. Ἐν ταῖς σχολικαῖς ἐκδρομαῖς οἵασδήποτε ἡλικίας μαθητῶν ἡ συμμετοχὴ καὶ ἄλλων προσώπων ὅπως ξένων πρὸς τὸ σχολεῖον οὐδαμῶς πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται· ταῦτα δυσχεραίνουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, παρεμποδίζουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς πειθαρχίας καὶ πολλαχῶς συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐπαισθητὴν μείωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ὠφελημάτων.

3. Καλὸν εἶναι ὁ διδάσκαλος ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς νὰ φέρῃ μικρὸν κυτίον περιέχον πρόχειρα διὰ μικρὰ τραύματα ἢ ἀδιαθεσίαν τινὰ φάρμακα, οἷον αἰμοστατικὸν βάμβακα, λαοῦδανον, ἀμμωνίαν, αἰθέρα, ἀντιπυρίνην, σόδα, φανικοῦ ὀξέος διάλυσιν κ. τ. τ.

II. Βαλάνης

« Ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ ἀπὸ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα κριτῆς αὐστηρότερος καὶ δικαιοτέρος καὶ μᾶλλον πεφωτισμένος εἶνε ἡ ἐσωτερικὴ συναίσθησις ἡ λεγόμενη συνείδησις. Τὸ κράτος αὐτῆς εἶνε εὐρύτερον ἢ τὸ τῶν νόμων, οἵτινες δὲν εἶνε ὁμοιόμορφοι παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς. Ἡ συνείδησις ὁμιλεῖ πρὸς πάντας, πλὴν πρὸς ἐκείνους οἵτινες κατέστησαν ἀνάξιοι νὰ τὴν ἀκοῦσιν ἐνεκα τῆς διαφθορᾶς τῶν ».

(Ντυκλός)

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Οἱ μαθηταὶ καὶ ἡ σχολικὴ φοίτησις αὐτῶν

Ἄρκει νὰ διέλθῃ τις τὸ πρῶτ' ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνᾶρξως τῶν μαθημάτων πλησίον δημοτικοῦ τινος σχολείου τοῦ Λονδίνου διὰ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρῃ ἀλλαχού πλεῖονα ὑγίειαν, πλεῖονα ζωηρότητα καὶ πλεῖονα πανουργίαν ἄλλων. Ἐὰν μάλιστα θέλῃ νὰ ἔχῃ σαφεστέραν ἰδέαν, ἃς παρακολουθήσῃ ἀποκλειστικῶς ἓνα μόνον νεανίσκον, διότι πάντες ὁμοιάζουσιν κατὰ τὴν ὑπερεκχειλίζουσαν ζωτικότητα: Φορῶν τὸ ἰδιάζον πηλίκιον βαθέως μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν, ἔχων ἀνηρτημένον συνήθως ἐπὶ τῶν ὤμων τὸ βιβλιοφυλάκιόν του, τρέχει, φωνάζει, καταδιώκει τοὺς συμμαθητάς του, κτυπᾶται μετ' αὐτῶν, πίπτει, ἀνεγείρεται, γελᾷ, φωνάζει καὶ τρέχει πάλιν ὡς μικρὸς διάβολος.

Εἰς παῖδας τῶσον ζωηροὺς καὶ εὐθύμους, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην κινήσεως, ἐλευθερίας, δράσεως, εὐνόητον εἶναι ὅτι ἡ μελέτη δὲν θὰ ἀρέσκῃ, καὶ ὅτι μικρά τις ἀφορμὴ θὰ ἀρκῇ διὰ νὰ τοὺς ἐξωθήσῃ εἰς συνωμοσίαν καὶ ἀνταρσίαν. Οὕτω κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1889 οἱ μαθηταὶ τῶν ἐν Λονδίῳ σχολείων ἀπεφάσισαν νὰ παύσωσι φοιτῶντες εἰς τὰ σχολεῖα μέχρις οὗ καταργηθῶσιν οἱ ῥαβδισμοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλάλλοντο ἀλύπητα· ἐπειδὴ δὲ προσέτι ἐφρόνουν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐπιβαλλόμεναι κατ' οἶκον γραπταὶ ἐργασίαι ἦσαν πολὺ ἐκτενεῖς καὶ ἐπίπονοι, ἐν ᾧ τούναντιον τὰ διαλείμματα ἦσαν πολὺ βραχέα καὶ ἀρτιά, πρέσβησαν εἰς ἀληθὴ ἀπεργίαν μετὰ τὸλμης, ἥτις παρεκίνησεν εἰς ἀπομίμησιν καὶ

τοὺς ἐν τῇ Σκωτίᾳ, Οὐαλλίᾳ καὶ βορείῳ Ἀγγλίᾳ συμμαθητάς των· ἐφωράθησαν τότε περιερχόμενοι τὰς ὁδοὺς καθ' ὁμάδας ἐν εἵδει διαδηλώσεων ἐπιθλητικῶν τῶν ὁποίων προηγούντο σημαῖαι μὲ τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς: «Κάτω οἱ ῥαβδισμοὶ—Κάτω τὰ κατ' οἶκον γραπτά» κ.τ.λ. Ἐπεχείρησαν δὲ καὶ συναθροίζόμενοι ἐξωθεν τῶν σχολείων νὰ πείθωσιν ἢ καὶ νὰ ἐξαναγκάζωσι τοὺς ἀτολμοτέρους εἰς τὸ νὰ συμμετάσχωσι τῆς ἀπεργίας, ἐτόλμησαν μάλιστα καὶ λίθους νὰ ῥίψωσι κατὰ τῶν παραθύρων καὶ τῶν ὑάλων καὶ νὰ ἀπειλήσωσι καὶ αὐτοὺς τοὺς διδασκάλους. Ἡ σύμπραξις ὅμως τῶν διδασκάλων, τῶν γονέων καὶ τῶν ἀστυνομίων περιώρισε ταῦτα ἐντὸς βραχείος καὶ ἐπανεφέρε πλῆρην τὴν τάξιν.

Ὅπως δὴποτε ἡ ἀνυποταξία δὲν εἶναι τὸ κύριον ἐμπόδιον διὰ τὴν φοίτησιν τῶν μαθητῶν, ἥτις πολὺ ἀπέχει εἰσέτι τοῦ νὰ εἶναι κανονικὴ ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ 1876 ἔχει θεσπισθῇ νόμος περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως. Ἐν ᾧ οἱ ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν ὑπόχρεοι πρὸς φοίτησιν παῖδες ἀνέρχονται εἰς ἑξ' ἑκατομμύρια, ἐγγράφονται μόνον 4,800,000 ἐν ταῖς μαθητολογίαις, δὲν φοιτῶσι δὲ καὶ οὗτοι τακτικῶς, διότι ὁ καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέσος ὅρος τῶν ἀπουσιῶν ὑπερβαίνει τὸ ἐν ἑκατομμύριον! Βλέπομεν δηλ. ὅτι ἐκ 5 ὑποχρέων πρὸς φοίτησιν μαθητῶν μόνον οἱ 4 ἐγγράφονται, ἐκ τούτων δὲ τῶν 4, ὁ εἰς πάλιν διαρκῶς ἀπουσιάζει. Διὰ τοῦτο πολὺ αὐστηρῶς ἀλλὰ δικαίως ὁ πρόεδρος τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀγγλῶν διδασκάλων» εἶπεν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τῆς σχολικῆς φοιτήσεως ἐθνικὸν εἶναι «αἰσχρὸν».

Μία ἐκ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς θλιβερᾶς ταύτης καταστάσεως εἶναι ἀναντιρρήτως καὶ ἡ πενία καὶ ἀθλιότης ἡ ἀπαντῶσα ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς μεγαλοπόλεσιν. Ἐν αὐταῖς οἱ ἄποροι ἔχουσι τόσον πολυμελεῖς οἰκογενεῖας ὥστε δὲν δύναται νὰ προμηθεύωσιν οὔτε βιβλία, οὔτε ὑπόδηματα, οὔτε ἐνδύματα εἰς τὰ τέκνα των, ἅτινα οὕτω μὴ δυνάμενα νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα παραμένουσιν ἀπαίδευτα, τὸ δὲ χεῖριστον διατρέχοντα τὰς ὁδοὺς ἐκμανθάνουσι πᾶν εἶδος κακίας καὶ ἀνηθικότητος.

Ἄλλη αἰτία τῆς ἑλλιπούς φοιτήσεως εἶναι, κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφορίες, ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀδράνεια, καὶ πολλάκις ἡ συνενοχὴ «τῶν σχολικῶν ἐφορειῶν» εἰς ἃς ἔχει ἀνατεθῇ ἡ ἐπιθλίψις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου. Ὅπως καὶ εἰς ἄλλα κράτη, οὕτω καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκτὸς μεγαλοπόλεων τινῶν, πανταχοῦ, αἱ ἐφορεῖαι αὐταὶ λειτουργοῦσιν ἀτελέστατα ἢ ἀπρακτοῦσιν ὅπως ἡ μεγίστη αὐτῶν αὐστηρότης φθάνει μέχρι τῆς ἐπιβολῆς προστίμου 60 λεπτῶν! ἀλλὰ αἱ πλεῖστοι προτιμῶσι νὰ ἀπαλλάττωσι τοὺς παραβαίνοντας τὸν νόμον, οἵτινες μετὰ τσσαύτην ἐπιείκειαν βεβαίως δὲν ἔχουσι λόγους νὰ στενοχωρῶνται.

Ἡ διδασκαλία ἐν τοῖς Ἀγγλικοῖς Σχολείοις

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ μαθητῶν καὶ διδασκάλων θὰ περιγράψωμεν μίαν τῶν ἀνωτέρων τάξεων Ἀγγλικοῦ δημοτικοῦ σχολείου, διότι ἐν ταύταις ἀναμφιβόλως τὸ ἰδιάζον τῆς ἀγγλικῆς διδασκαλίας καταφαίνεται σαφῶς.

Ἡ αἴθουσα εἶναι εὐρεῖα, φωτίζεται καλῶς διὰ μεγάλων παραθύρων, ἔχει τὴν ὀροφὴν λίαν ὑψηλὴν καὶ διατηρεῖται ἐν τελείᾳ καθαριότητι. Εἰς τὸ βάθος αὐτῆς εὐρίσκεται ἡ ἐδρὰ τοῦ διδασκάλου καὶ ἀκριβῶς ὑπὲρ αὐτὴν ἡ εἰκὼν τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἀνηρτημένη ἐκεῖ ἵνα ὑπενθυμίζῃ εἰς πάντας τὰ καθήκοντά των «ὡς νομοταγῶν ὑπηκόων»· εἰς τοὺς τοίχους ἔχουσιν ἀναρτηθῆ πῖνακες φυσικῆς ἱστορίας, τὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα τῆς τάξεως καὶ εἰκόνες ἰχθυογραφίας ὑπὸ μαθητῶν ἐκτελεσθεῖσαι ἀρκετὰ ἐπιτυχῶς. Ὁ διδάσκαλος μὴ ὑπερβάς εἰσέτι τὸ 30ον ἔτος, ἔχει τὸ ὕψος εὐσταθὲς καὶ γλυκὺ. Κατόπιν προσκλήσεως αὐτοῦ προσέρχονται εἰς τὸν μελανοπίννακα μαθηταὶ πρὸς διόρθωσιν ἀριθμητικῶν προβλημάτων· εἰς τὰς ἀπλὰς δὲ καὶ ἀκριβεῖς ἐρωτήσεις τοῦ διδασκάλου οἱ μαθηταὶ δὲν σπεύδουσι· ν' ἀπαντήσωσιν ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ σιγῶντες σκέπτονται καὶ κατόπιν ἐκφορίζονται μὲ τὴν βραδύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ὁμιλοῦσι συνετοὶ ἄνδρες, ὅταν ἀναζητῶσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅταν δὲ ὁ διδάσκαλος ὑποπτύῃ ὅτι οἱ μαθηταὶ δὲν τὸν ἐνόησαν ἐντελῶς, ἐπαναλαμβάνει ἀνευ δισταγμῶν τὰ παραδείγματά του, συμπληροῦν τὰς ἐπεξηγήσεις του καὶ τότε μόνον μεταβαίνει περαιτέρω, ὅταν βεβαιωθῇ ὅτι πάντες οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ τὸν παρακολουθήσωσιν. Οἱ παῖδες οὗτοι ἀποφεύγοντες οἰοῦντι τὰς ἐξ ἐφόδου ἀλώσεις προτιμῶσι νὰ προχωρῶσι διαρκῶς μετ' ἀσφαλείας καὶ ἐπιμονῆς.

Ἰδοὺ κατόπιν τὸ μάθημα τῆς ἀναγνώσεως· οἱ παῖδες κάθονται ἀμέμπτως ἔχοντες τὸν κορμὸν ὀρθιον, τὴν κεφαλὴν ὑψηλὰ καὶ τὰ βιβλία εἰς τὴν κατάλληλον ἀπόστασιν, ἐν γένει δὲ τηροῦσι τοιοῦτον παράστημα ὅποιον θὰ ἐξήλυνε καὶ καθηγητῆς τῆς γυμναστικῆς. Μολονότι καὶ εἰς τὸ μάθημα τοῦτο ὑστερεῖ ἡ ζέσις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, ὅμως πάντες σχεδὸν πλὴν 2 ἢ 3 παρακολουθοῦσιν αὐτὸ χωρὶς νὰ ἐξασθενῇ ἡ προσοχὴ των, τοῦθ' ὅπερ καταδεικνύει ὅτι οἱ παῖδες οὗτοι ἔχουσιν ἀξιοσημεῖωτον δύναμιν θελήσεως.

Τέλος ἰδοὺ ἕτερος διδάσκαλος ἔρχεται νὰ διδάξῃ μουσικὴν, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἡ ἰδέα ὅτι οἱ Ἄγγλοι δὲν εἶναι πολλὸ δυνατοί. Μεταχειρίζεται τὴν μὲ ἀριθμοὺς μέθοδον ἣτις φαίνεται εὐκολωτέρα τῆς παλαιᾶς· πράγματι δὲ οἱ μαθηταὶ φάλλουσιν ἀρκετὰ καλῶς στίχους τινὰς μελοποιηθέντας, οἱ ὅποιοι ἐνώπιόν μας ἐγράψαν ἐπὶ τοῦ μελανοπίννακος. Κατόπιν ἐκτελοῦσιν ᾠσμα μὲ δύο φωνάς, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ χρόνος τηρεῖται κανονικός, μόνον δ' ὁ χρωματισμός εἶναι κατὰ τι ἐλαττωματικός.

Ὅπως δὴποτε ἐκ τούτου δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ θρυλουμένη «ἀθεράπευτος ἀνεπιτηδεύτης» τῶν Ἀγγλῶν περὶ τὴν μουσικὴν εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος.

«Ἐνεγέρασα εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας πλέον ἢ ὥστε νὰ πιστεύω εἰς τοὺς νόμους, ὅταν οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουσιν ἀνατραφῇ ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν Νόμων... Διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐνισχύσατε τὰς βάσεις τῶν νόμων... Παρασκευάσατε ἀνθρώπους καὶ τὰ πάντα θὰ εὐδοθεῶσιν».

(Μιχελὲ)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

ΕΥΛΕΙΑ ΑΦΛΕΚΤΟΣ

Ἐπειδὴ τὰ ξύλα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν κατασκευαζόμενα διάφορα ἀντικείμενα, ὡς γνωστὸν, μετὰ μεγάλης εἰκόλιας καίονται καὶ μεταδίδουσι τὸ πῦρ, διὰ τοῦτο ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ποικίλαι ἐδοκιμάσθησαν μέθοδοι ὅπως μηδενίσωσιν ἢ τοῦλάχιστον περιορίσωσι τὸ ἐλάττωμα τοῦτο τῶν ξύλων καὶ καταστήσωσιν αὐτὰ ἀφλέκτα· ἐκ τῶν διαφόρων δὲ κλάδων τῆς βιομηχανίας ἡ ναυπηγικὴ ἔδειξε τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον, διότι ἐπὶ τῶν πλοίων πρὸ πάντων τὰ ἐκ πυρκαϊῶν δυστυχήματα εἶναι λίαν καταστρεπτικά καὶ φορικῶδη.

Ἡ ἀνάλυσις ἀποδεικνύει ὅτι τὰ συνήθη τῆς οἰκοδομικῆς ξύλα περιέχουσι 40 ο)ο ὕδωρ, 58 ο)ο καύσιμον ὕλην καὶ 2 ο)ο ὕλας ἀφλέκτους ὑπὸ μορφήν τέφρας. κατὰ τὴν φυσικὴν δὲ σύστασιν των τὸ ξύλον ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἀριθμὸν τινα κυττάρων, τὰ ὅποια εἶναι διάφορα εἰς τὰ ποικίλα εἶδη τῶν ξύλων, καὶ τὰ ὅποια περιέχουσιν ἢ περιβάλλονται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης καυσίμου ὕλης (58 ο)ο) Εὐνόητον λοιπὸν τυγχάνει ὅτι διὰ νὰ καταστήσωμεν τὰ ξύλα ἀφλέκτα πρέπει ν' ἀντικαταστήσωμεν τὴν εἰρημνὴν καύσιμον ὕλην των δι' ἄλλης ἀφλέκτου, καὶ ὅτι ἡ κυριώτερα δυσκολία τῆς ἐργασίας ταύτης ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι κατ' αὐτὴν δὲν πρέπει ποσὸς νὰ βλαδῶσιν ἢ νὰ διαρραγῶσι τὰ κύτταρα, διότι τότε θὰ ὑπεριβιάζετο πολὺ ἡ ἀξία τοῦ ξύλου.

Ἰδοὺ σύντομος περιγραφὴ μιᾶς τοιαύτης μεθόδου· Τὸ ξύλον τίθεται ἐντὸς κυλίνδρου ἐκ τοῦ ὁποίου ἀφαιρεῖται ἐντελῶς ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ, παραγομένου κενοῦ· εἰσάγεται εἰτα εἰς τὸν κυλίνδρον θερμὸς ἀτμός, ὅστις εξατμίζει τὴν ἐντὸς τοῦ ξύλου περιεχομένην ὕγρασιν, καὶ ὅστις ἐξερχόμενος συμπαρασύρει τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης προϊόντα. Εἰτα παράγεται πάλιν κενὸν ἐν τῷ κυλίνδρῳ, καὶ ὑπὸ μορφήν λεπτεπιλέπτου βροχῆς ἐξακοντίζεται ἐντὸς αὐτοῦ ὕγρον τι κεκορεσμένον ἐκ διαφόρων ἀλάτων καὶ ἀναμειγνύμενον μετ' ἀτμοῦ, μέχρις ὅτου αἱ ἱνες τοῦ ξύλου ἐμποτισθῶσιν ἐντελῶς ὑπ' αὐτοῦ. Τότε τὸ ξύλον ἀποξηραίνεται καὶ εἶναι ἔτοιμον πρὸς χρῆσιν διότι ἔχει καταστή ἀφλεκτον. Πράγματι τὰ ἐνσωματωθέντα εἰς αὐτὸ ἄλατα παρεμποδίζουσι τὴν ταχεῖαν ἀπανθράκωσιν τοῦ ξύλου ὅταν υποβάλληται εἰς μεγάλαν θερμοκρασίαν, ἰδίᾳ δὲ ἐπιβαρύνουσι τὸν σχηματισμὸν εὐφλέκτων ἀερίων, τὰ ὅποια προκαλοῦσι τὰς φλόγας.

Τὸ ὅτω παρασκευασθὲν ξύλον ἀντέχει ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν φλογῶν καὶ δὲν μεταδίδει ταύτας, ὅπως κατέδειξαν ἀναμφισβήτητως διάφορα πειράματα· Κατεσκευάσθησαν δύο ἐντελῶς ὅμοια οἰκοδομήματα τὸ μὲν ἐκ συνήθων ξύλων, τὸ δὲ ἐκ ξύλων παρεσκευασμένων διὰ τῆς ἀνωτέρω μεθόδου, ἑπειτα ἠτοιμάσθησαν δύο ἴσοι σωροὶ ἐκ ξύλων ξηρῶν ἐμποτισθέντων διὰ πετρελαίου καὶ ἀφ' οὗ εἰσέχθη ἀνὰ εἰς εἰς ἑκάτερον οἰκοδόμημα ἀνέβησαν συγχρόνως· παρατηρήθη τότε ὅτι ἡ μὲν ἐκ συνήθων ξύλων οἰκοδομὴ ἤρχισεν ἀναφλεγόμενη ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν καὶ κατεστράφη ὅλως ἐντὸς ἡμισείας ὥρας, ἡ δὲ ἄλλη οὐ μόνον δὲν ἀνεφλέγη ἀλλὰ καὶ ἀπανθράκωσις μόνον ἐπιπολαῖα εἰς ἐλάχιστα μέρη αὐτῆς εἶχεν ἀρχίσῃ. Κιβότιον δὲ κατασκευασθὲν ἐκ τοιοῦτου ξύλου καὶ ἀφθὲν ἐπὶ 20 λεπτά ἐντὸς ἰσχυρᾶς πυρῆς εὐρέθη κατόπιν ὅτι μόνον ἐξωτερικῶς εἶχεν ἀπανθράκωθῃ, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ ἐγκλεισθέντα ἀντικείμενα διετηροῦντο ἐν ἀρίστῃ καταστάσει.

Παρόμοια πειράματα ἐπανελήφθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ

καὶ Ἀμερικῇ, πανταχοῦ δ' ἐστέφθησαν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας.

Ἀλλὰ προτοῦ νὰ εἰσαχθῇ ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἰς τὰς οἰκοδομὰς καὶ ἰδίως εἰς τὰ πλοῖα ἐξητάσθησαν λεπτομερῶς πᾶσαι αἱ ιδιότητες τῶν τοιούτων ξύλων, εὐρέθη δὲ ὅτι τὸ βάρος τοῦ ξύλου αὐξάνει κατὰ 8 ἕως 15 ο)ο ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ ξύλου· ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ ὀψις μένει ἡ αὐτὴ, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι εἰς τινὰ εἶδη τὸ χροῶμα γίνεται βαθύτερον· ὅτι πριονίζεται καὶ στιλδοῦται ὅπως πρότερον· ὅτι ἡ θερμαγωγὸς αὐτοῦ δύναμις εἶναι μετὰ τὴν κατεργασίαν μικρότερα, καὶ ὅτι ἡ ιδιότης τοῦ ἀφλέκτου εἶναι διαρκής, διότι ξύλα δοκιμασθέντα δύο ἔτη μετὰ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν εὐρέθη ὅτι διετήρουν ἀμείωτον τὴν ιδιότητά των. Ἀλλ' ἡ κατεργασία αὐτῇ προσφυλάττει τὰ ξύλα καὶ ἀπὸ τῆς σήψεως, ἀπὸ τῶν ἐντόμων κλπ. διότι ἀντικαθιστᾷ δι' ἀλάτων τὴν καύσιμον αὐτῶν οὐσίαν, ἥτις ἀκριδῶς ὑπόκειται εἰς φθορὰν εἴτε ἐκτιθεμένη εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα, εἴτε προσβαλλομένη ὑπὸ διαφόρων ἐντόμων ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν καταστρεπτικῶν τῶν ξύλων.

Ὅπως δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ εἶπομεν ἡ ἐφεύρεσις αὕτη τὰς σπουδαιότερας ὑπηρεσίας θὰ παράσχη εἰς τὰ πλοῖα. Ἡ Ἰαπωνικὸς πόλεμος, ἀπὸ τῆς ναυμαχίας τοῦ Ἰαλοῦ, ἐσημειώθη χαρακτηριστικῶς διὰ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν πυρκαϊῶν αἰτίνες ἐξεργάσθησαν ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν δύο ἐχθρικών στόλων. Ἀλλὰ τώρα διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἀφλέκτων ξύλων ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρκαϊῶν θὰ ἐλαττωθῇ σημαντικῶς. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἀφλέκτα ξύλα ἔχουσιν θερμαγωγὸν δύναμιν κατὰ 50 ο)ο μικρότεραν ἢ τὰ φυσικά, ἐὰν δι' αὐτῶν περικαλυφθῶσιν αἱ ἀτμομηχαναὶ καὶ οἱ ἀτμολέβητες οὐ μόνον οἰκονομία ἐπαισθητὴ θὰ ἐπιταχθῇ εἰς τὴν καύσιμον ὕλην, ἀλλὰ καὶ παρεμποδίζομένης ὑπ' αὐτῶν τῆς ἀκτινοβολίας τῆς θερμότητος θὰ καταστῇ ὁ ἐν τοῖς πλοίοις βίος, μᾶλλον ἄνετος καὶ ὑγιεινός. Ἐπὶ δὲ τῶν πλοίων ἅτινα ταξιδεύουσιν ὑπὸ τοὺς τροπικούς, οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἀφλέκτων ξύλων θὰ παράσχη ἐτι μεῖζονα ἐκδουλεύσεις.

ΤΟ ΚΗΤΟΣ ΤΟΥ ΙΩΝΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Εἶναι πασίγνωστος ἡ διήγησις τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς περὶ τοῦ κήτους ὅπερ κατέπιε τὸν προφήτην Ἰωνᾶν ῥιψθέντα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὅπερ μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐξέβαλεν αὐτὸν ὥσων καὶ ἀβλαβῇ εἰς τὴν ξηρὰν.

Τοῦ χωρίου τούτου καὶ ὁ Ἰησοῦς ποιεῖται μνείαν καὶ προϋποδεικνύει εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ μετὰ τριήμερον διαμονὴν ἐν Ἄδου λέγων· «Ὡς περ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας».

Περὶ τῆς ἱστορίας ταύτης τοῦ Ἰωνᾶ ἡ ἐπιστήμη οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἔλεγε, καὶ ἡ περίπτωσις ἀνθρώπου καταβροχθιζομένου ὑπὸ θαλασσίου τέρατος καὶ ἐκβαλλομένου εἴτα ζῶντος ἡδύνατο νὰ φανῇ παραδόξος· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τινες τῶν ἐξηγητῶν τῆς Γραφῆς ἐφρόνουν ὅτι ἡ διήγησις αὕτη ἦτο ἀπλῆ ἀλληγορία, ὅπως παραδέχονται ὅτι συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα δύσκολα χωρία τῆς Γραφῆς.

Ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν, ἣν πρὸ τινων ἐτῶν ἐποιήσατο εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ὁ Joubin, ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς θα-

λασσίας ἐπιστημονικῆς ἐκδρομῆς τῆς διοργανωθείσης ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τοῦ Μονακοῦ, ἐπιτρέπεται νὰ θεωρήσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς Γραφῆς ὡς κατὰ γράμμα ἀληθῆ, καὶ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἀλληγορικὴν ἐξήγησιν.

Πράγματι ὁ Joubin ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην συνελήφθη πλησίον τῶν Ἀζορῶν νήσων κῆτος (ψυστήρ) περὶ τοῦ ὁποίου δίδει τὰς ἐπομένας πληροφορίας·

«Ὁ ψυστήρ οὗτος εἶχε μῆκος 13 μέτρων καὶ 70 ἑκατοστῶν (1). Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου του ἐξήμεσε πολλὰ μεγάλα κεφαλόποδα (ὀκτάποδας, σπησίας, κ. τ. ὅ.) τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου μόνον εἶχε καταπίν. Μεταξὺ δὲ τούτων παρετηρήθησαν καὶ 3 ἔχοντα μῆκος 1 μέτρου ... Κατόπιν δὲ ὅταν ἠνοίχθη ὁ στομάχος τοῦ ζῴου τούτου εὐρέθη ὅτι ἦτο πλήρης ἀπὸ λείψανα ἄλλων μεγάλων κεφαλοπόδων ἡμιχωνευμένων.

Τὰ λείψανα ἐνὸς τούτων ἐξετασθέντα μετὰ προσοχῆς δεικνύουσιν ὅτι τὸ καταποθὲν ζῷον εἶχε μῆκος ὄχι μικρότερον τῶν 2 μέτρων. Τὸ βάρος ὧν τούτων τῶν κεφαλοπόδων ζώντων ἐξετιμῆθη εἰς ἑκατὸν χιλιόγραμμα...»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔπεται ὅτι θαλάσσια τέρατα, ὡς ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ψυστήρ, δύνανται κάλλιστα νὰ καταπίνωσι ζῶα μεγέθους καὶ βάρους ἀνωτέρων τῶν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα καὶ καταποθέντα δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ἀθικτα ἐπ' ἄρκετόν χρόνον ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ κήτους καὶ νὰ ἐξεμείνωσι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου του.

Ἄρα ἡ διήγησις τῆς Γραφῆς ἐπιβεβαιοῦται πληρῶς καθ' ὅλα τὰ σημεῖα αὐτῆς.

Θὰ ἡδύνατο τις ἴσως νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὸ χρονικὸν διάστημα 3 ἡμερῶν καὶ 3 νυκτῶν εἶναι μεῖζον ἢ ὥστε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Ἰωνᾶς ἐξημέσθη ζῶν ὑπὸ τοῦ κήτους. Διὰ τοῦτο σημειοῦμεν ὅτι αὐταὶ αἱ 3 ἡμέραι καὶ 3 νύκτες συμβολίζουσιν τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὁ Ἰ. Χριστὸς ἔμεινεν ἐν τῷ ἄδῃ· γνωρίζομεν δὲ ἐκ τῶν εὐαγγελίων ὅτι τοῦτο ἦτο θράσις καθιερωμένη ὑπὸ τῆς συνθηκῆς πρὸς παράστασιν χρονικοῦ διαστήματος πολλῶ βραχυτέρου, μὴ ὑπερβάντος οὐδὲ τὰς 30 ὥρας ἐν τῷ πάθει τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν ὑπὸ ταύτην τὴν περιορισμένην ἐννοίαν πρέπει νὰ ἐκλάβωμεν καὶ ἐνταῦθα τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν 3 ἡμερῶν καὶ 3 νυκτῶν.

Ἡ ἐν τῷ στομάχῳ δὲ ψυστήρος διαμονὴ ἀνθρώπου ζῶντος ἐπὶ 24 ὥρας, καὶ ἄνευ τῆς θαυματουργικῆς μεσολαβήσεως τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπολύτως ἀδύνατος· διότι, κατὰ τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ἔχομεν πρόσφατον παράδειγμα πειστικώτατον περὶ τούτου, τὸ ἑξῆς·

Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1901 τὸ θαλασσιολογικὸν πλοῖον Star of the East εὐρισκόμενον εἰς τὰ παράλια τῶν Μαλουίνων νήσων τῆς Ν. Ἀμερικῆς ἐξάπεστειλε δύο λέμβους μετ' ἀναλόγων ἁλίων διὰ νὰ προσδάλωσι μέγα κῆτος ὅπερ διεκρίνετο εἰς τινὰ ἀπόστασιν. Τὸ τεράστιον κῆτος πληρωθὲν θανατίμως διὰ τῆς κάμακος ὑψίστου τοὺς τελευταίους σπασμούς, ὅτε ἡ ἑτέρα τῶν λέμβων πληγχθεῖσα διὰ τῆς οὐρᾶς του ἀνετράπη· οἱ ἐν αὐτῇ ἅλεις πάντες πλὴν δύο ἐσώθησαν ὑπὸ τῶν προσδραμόντων εἰς βοήθειαν· ἐκ δὲ τῶν δύο ἐξαφανισθέντων τοῦ μὲν ἐνὸς τὸ πτώμα ἀνευρέθη κατό-

(1) Εἶναι γνωστὸν ὅτι εὐρέθησαν καὶ ψυστήρες ἔχοντες μῆκος 25 μέτρων (P. Bert), καὶ ἄλλοι ἔχοντες μῆκος μὲν 28 μ. περιφέρειαν δὲ κατὰ τὴν κοιλίαν 17 μ. (Oustalet).

Εὐρέθησαν δὲ καὶ φάλαινα ἔχουσαι μῆκος 35 μ. καὶ βάρους 250000 χιλιόγραμμων (ἤτοι περίπου 4500 στήρων), δηλ. ἴσον πρὸς τὸ βάρος 40 ἐλεφάντων. (P. Bert).

πιν, ἀλλ' ὁ ἕτερος ὀνομαζόμενος James Bartley οὐδαμοῦ ἐφαίνετο.

Ὅταν τὸ ζῶον ἔπαυσε σφαδάζον καὶ ἐδεδαιώθησαν ὅτι πράγματι ἦτο νεκρόν, ἀνείλκυσαν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ ἤρχισαν νὰ τὸ κατακόπτωσι. Μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην διαρκέσαν μίαν ἡμέραν καὶ μίαν νύκτα, ἦνοιξαν καὶ τὸν στομάχον τοῦ κήτους. Ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς τοῦ ἀλιέων ἐπανευρισκόντων ἐντὸς τοῦ στομάχου τὸν ἐξαφανισθέντα συνάδελφόν των James Bartley, λησθήναι ἀλλὰ ζῶντα εἰσέτι!

Μεγάλοι προσπάθειαι κατεβλήθησαν ἵνα ὁ δυστυχὴς συνέλθῃ εἰς αὐτόν· ἀλλὰ καὶ ἀψ' οὗ συνῆλθεν ἐπὶ πολλὰ ἡμέρας ὑψίστατο ἰσχυρὰς προσδόλας μανίας, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ τοῖς διηγηθῇ καὶ μίαν μόνον λέξιν. Τέλος μετὰ παρέλευσιν 3 ἐβδομάδων ὁ James Bartley ἐπανεκτέσθαι τὸ λογικὸν καὶ ἠδυνήθη νὰ περιγράψῃ τὰς ἐντυπώσεις του:

«Ἐνθυμούμαι, λέγει, πολὺ καλὰ τὴν στιγμήν καθ' ἣν τὸ κῆτος με ἐξεσφενδόνισεν εἰς τὸν ἀέρα. Ἐπειτα κατεβροχθίσθη καὶ εὑρέθην ἐντὸς σωλήνος γλοιώδους καὶ ὁμαλοῦ τοῦ ὁποῖου αἱ συστολαὶ με ἠνάγκαζον νὰ προχωρῶ διαρκῶς βαθύτερον· τὸ τοιοῦτον διήρκεσεν ἐπὶ μίαν μόνον στιγμήν, κατόπιν δ' εὑρέθην ἐντὸς σάκκου εὐρυτάτου, ἐν ᾧ ψηλαφῶν τὰ περὶ ἐμέ κατενόησα ὅτι κατεπόθη ὑπὸ τοῦ κήτους καὶ ὅτι εὐρίσκόμην ἐν τῷ στομάχῳ του.

Ἡδυνάμην ἀκόμη ν' ἀναπνέω, ἂν καὶ ἐδοκίμαζον πρὸς τοῦτο πολλὴν δυσκολίαν· ἀλλὰ προπάντων ἠσθανόμην ἀνυπόφορον θερμότητα καὶ ἐνόμιζον ὅτι ἐπρόκειτο νὰ βρασθῶ ζῶν.

Ἡ φοδερὰ ἰδέα ὅτι ἤμην καταδικασμένος ν' ἀπολεσθῶ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους με κατέτρυχε, καὶ ἡ ἀγωνία αὕτη ἐπνυξάνετο ὑπὸ τῆς ἀπολύτου ἡσυχίας καὶ σιωπῆς αἰτινες ἐδασίλευον πέριξ μου. Τέλος ἀπώλεσα τὴν συνεπίσθιν τῆς φρικώδους καταστάσεώς μου».

Ὁ James Bartley εἶναι γνωστὸς ὡς λέγουσιν αἱ Ἀγγλικάι ἐφημερίδες, ὡς εἰς τὸν τολμηροτάτων φαινομένων· ἀλλ' αἱ συγκινήσεις αἱς ὑπέστη ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ κήτους ἦσαν τόσον ἰσχυραί, ὥστε ἐδέχθη νὰ τεθῇ ὑπὸ θεραπείαν ἐν τινὶ νοσοκομείῳ κατὰ τὴν εἰς Λονδίνον ἐπάνοδόν του. Ἐν τούτοις ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς υγείας του δὲν ἔπαθε σπουδαίως ἐκ τοῦ δυστυχήματος τούτου· τὸ δέσμα του μόνον ἐγένετο ὑπόφαιον ἐνεκα τῆς ἐπιδράσεως τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ.

Ὁ πλοίαρχος τοῦ Star of the East προσθέτει ὅτι δὲν εἶναι σπάνιον φαινόμενον ἡ καταβρόχθις ἀνθρώπου ὑπὸ κήτους ἐκμανέντος, ἀλλ' ὅτι ὁ James Bartley εἶναι τὸ πρῶτον θῦμα ὅπερ εἶδεν ἑξερχόμενον ζῶν ἐκ τοιαύτης φοδερᾶς δοκιμασίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΚΡΗΤΗ

Ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ Ἡγεμόνος σὺν ταῖς ἀλλαῖς καὶ ἡ ὑποτροφία τῶν Παιδαγωγικῶν, καθ' ἣν μετὰ διαγωνισμὸν θὰ ἀποσταλῶσιν ἐπὶ διετίαν εἰς Γερμανίαν δύο νέοι διδάκτορες τῆς Φιλολογίας ἐκ Κρήτης ὅπως σπουδάσωσι τὰ Παιδαγωγικά. Πάντες, ἀλλ' ἰδίως οἱ ἀποβλέποντες καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς πατριδος, κατανοοῦσιν ἀκριδῶς ὁποῖων καὶ ὁπόσων ἀγαθῶν πρόξενος ἔσται διὰ τὴν Παιδείαν τῆς Κρήτης ἡ ἀπόκτησις ἀξίων τοῦ ὀνόματος Παιδαγωγῶν, διὰ τοῦτο μεγίστη εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τε τὸν πρῶτον σύμβουλον κ. Ν. Γιαμαλάκην πατρικῶς μεριμνήσαντα καὶ ὑποβαλόντα εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον, καὶ εἰς τὸν νῦν ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Σύμ-

βουλον κ. Ἀντ. Βορεάδην ἐνδελεχῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ὑποστηρίζαντα καὶ ἐπιτυχόντα τὴν Ὑψηλὴν τοῦ Νόμου κύρωσιν. Ἀναγκαιότατον δ' εἶναι οὐ μόνον ὁ πρὸς τοῦτο διαγωνισμὸς νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς τάχιστα πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας χρόνου πολυτιμοτάτου, ἀλλὰ καὶ νὰ ληθῇ φροντίς ἵνα εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἀποσταλῶσιν εἰς Εὐρώπην καὶ ἄλλοι διδάκτορες, δι' οὓς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν λόγους. Καὶ ἐν Ἀθήναις κατενοήθη καλῶς ἡ σπουδαιότης ἀνάγκη τῶν τοιούτων ὑποτροφῶν, διὰ τοῦτο δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λίαν φιλοτίμως περὶ τοῦ μέλλοντος φροντίζουσα πολλὰς κατέστησεν ἐσχάτως ὑποτροφίας ἐν αἷς καὶ δύο διὰ τὴν σπουδὴν τῶν Παιδαγωγικῶν ἐπὶ τριετίαν εἰς Γερμανίαν, ὅπου καὶ ἀπεστάλησαν πρὸ ὀλίγου χρόνου οἱ εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν ἐπιτυχόντες δύο νέοι ἐπιστήμονες.

Τῶν διδασκαλικῶν μεταβολῶν ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει τὸ μέγιστον μέρος ἐγένετο ἥδη ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου. Κατὰ ταύτας ὁ μὲν κ. Α. Βουρδουμπάκης τέως προσωρινῶς διευθύνων τὸ Γυμνάσιον Χανίων μετετέθη εἰς τὸ ἐν Ἡρακλείῳ Διδασκαλεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπίσης μετετέθη καὶ ὁ τῶν τεχνικῶν μαθημάτων καθηγητὴς κ. Ε. Μπαμιέρος, ἐκ δὲ τῶν Νομ. Ἐπιθεωρητῶν μετετέθησαν ὁ μὲν κ. Κ. Χελιουδάκης εἰς τὸ Γυμνάσιον Χανίων, ὁ δὲ κ. Ε. Παντελάκης εἰς τὸ τοῦ Ἡρακλείου, καὶ ὁ κ. Ν. Γραμματικακὴς ἐγένετο Διευθυντὴς τοῦ Ἡμιγυμνασίου Νεαπόλεως πρὸς ἀντικατάστασιν δ' αὐτῶν διωρίσθησαν ἐν τῷ νομῷ μὲν Ἡρακλείου ὁ κ. Α. Κοκκινάκης, ἐν τῷ νομῷ δὲ Λασηθίου ὁ κ. Ν. Πολυχρονίδης.

Πρὸς τοῦτοις ὁ κ. Ἰω. Βογιατζάκης ἐκ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Ἀγ. Τριάδος μετετέθη εἰς τὸ ἐν Ρεθύμνῃ ἡμιγυμνάσιον, εἰς ὃ προσέτι διωρίσθησαν οἱ κ. κ. Μιχ. Γ. Πρεβελάκης Εὐ. Πετρουλάκης καὶ Ἀνθ. Λεζεδάκης. Ἐν τῷ Ἑλλ. Σχολείῳ Ἡρακλείου διωρίσθη ὁ κ. Τιμ. Βενέρης καὶ ὁ κ. Π. Φωτεινὸς διευθυντῆς· ἐν τῷ τοῦ Βάμου ὁ κ. Γερ. Ἀποστολάκης, ἐν τῷ τοῦ Καστελλίου Κισάμου ὁ κ. Σπ. Ἐξαρχόπουλος, καὶ ἐν τῷ τοῦ Καστελλίου Μυλοποτάμου ὁ κ. Ν. Κυριζάκης διδάσκαλος. Μετετέθησαν ἀκόμη ὁ κ. Χ. Βαρουτάκης ἐκ τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸ Ἀν. Παρθεναγωγεῖον Ἡρακλείου, καὶ ὁ κ. Μ. Τρουλλινὸς ἐκ τοῦ Προγυμνασίου εἰς τὸ Ἀν. Παρθεναγωγεῖον Ρεθύμνης.

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων ἐν τῷ Γυμνασίῳ Χανίων ἐγένετο τῇ πρώτῃ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἡ νενομισμένη ἱεροτελεστία, μεθ' ἣν ὁ γυμνασιάρχης κ. Παλιεράκης ἀπήλυθε σύντρομον μὲν, ἀλλὰ μεστὴν νοσημάτων προσλαλίαν, καθ' ἣν εἰς μὲν τοὺς μαθητὰς ὑπέδειξε διὰ βραχέων τὰ καθήκοντα αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς συναδέλφους πύχθη νὰ διαπεράνωσιν ἡσύχως καὶ ἐπιτυχῶς τὸ ἀναλαμβάνομενον σοβαρὸν καὶ ἐπιμοχθον ἔργον.

Ἡ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπία ἐπὶ τῶν Ἑλληνοδιδασκάλων ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Δημοδιδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων, διέκοψαν τῇ 14 Σεπτεμβρίου τὰς ἐν Χανίοις ἐργασίας αὐτῶν. Κατὰ τὴν περιόδον ταύτην ἐκ τῶν προσελθόντων 8 ὑποψηφίων ἑλληνοδιδασκάλων, δύο μόνον ἐγένοντο Δευτεροβάθμιοι οἱ κ. κ. Γ. Ζαχαράνης καὶ Ε. Μηλιαράς, τρεῖς δὲ Α' βάθμιοι, οἱ κ. Ε. Βυζικουνάκης, Κ. Γ. Παπαδάκης καὶ Ε. Φωτάκης.

ΕΛΛΑΣ

Τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν δημῶδη γλῶσσαν ἤρξατο μεταφραζόμενον ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» (9 Σεπτεμβρίου κ. ἔξ.), ὑπὸ τοῦ Ἀλεξ. Πάλη, ὅστις ἔχει ἥδη οὕτω μεταφράσει καὶ τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὀμήρου.

Ὁ Διάδοχος τὴν ἐκπαιδεύσιν τοῦ πρώτου Αὐτοῦ υἱοῦ Γεωργίου ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις

διαπρεπή παιδαγωγὸν κ. Ἰω. Δέλλιον, διευθυντὴν τοῦ γνωστοῦ ἰδιωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου.

Πρὸς εὐρύτερον σπουδὴν τῆς Ἀρχαιολογίας ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐνήργησε διαγωνισμὸν καὶ ἀπέστειλεν εἰς Εὐρώπην ὡς ὑποτρόφους δύο διδάκτορας τῆς Φιλολογίας· εἰς τούτων εἶναι ἡμέτερος συμπολίτης, ὁ κ. Ν. Γ. Παππαδάκης.

Ἡ ἐνὸργανος μουσικὴ θά εἰσαχθῇ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἐκαστὸν σχολεῖον θά προμηθευθῇ 2—5 αὐτοὺς ἵνα δι' αὐτῶν οἱ μαθηταὶ ὁρμηθῶσι τὸ βῆμα τῶν ἐν τῇ γυμναστικῇ, τοῖς περιπτώτοις καὶ ταῖς ἐκδρομαῖς.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπέστειλεν ἰδὼν τὴν εἰρηνικὴν λεγομένην ἐπιστολὴν Αὐτοῦ εἰς τοὺς λοιποὺς Πατριάρχας καὶ εἰς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Σερβίας, Μαυροβουνίου καὶ Καρλοβιτόσου, δι' ἧς ἀγγέλλει τὴν ἀνάρρησιν Του εἰς τὸν Θρόνον καὶ ἐκφράζει τὴν χαρὰν Του δι' αὐτὴν ὑπάρχουσαν ἀδελφικὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ὁρόνου πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἑμπορικὴ Σχολὴ ἥτις ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ ἀκαμάτου Καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Κυπαρίσση Στεφάνου, θά ἐγκατασταθῇ προσωρινῶς κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐντὸς ὀλίγου πιθανότατα θά ἰδρυθῇ παρομοία σχολὴ καὶ ἐν Πάτραις. Εἰς τὰς σχολὰς ταύτας θά γίνωνται δεκτοὶ μετ' ἐξέτασιν οἱ φέροντες ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ σχολείου ἢ ἀνώτερον ἐνδεικτικόν.

Ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Κ. Παπαρρηγοπούλου διεσκευασμένη μετὰ πλείστων προσθηκῶν καὶ σμειωμάτων ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Καρολίδου πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ μετ' ὀλίγον ἐν Ἀθήναις.

Οἱ Ρωμοῦνοι φοιτηταὶ μετὰ τοῦ ὀδηγοῦντος αὐτοὺς καθηγητοῦ κ. Τοτσίλεσκο ἔφθασαν εἰς τὰς Ἀθήνας τῇ 31ῃ Ἀγούστου. Ὁ λαὸς τοῦ τε Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν προεξαρχόντων τῶν φοιτητῶν ὑπεδέχθη αὐτοὺς πανηγυρικῶτατα. Ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῇ Μητροπόλει, ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ἐπίσημος ὑποδοχὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀνταλλαγίσαν προσφωνήσεων φιλικωτάτων, ἐδόθη εἰς αὐτοὺς γεῦμα εἰς τὸ Ζάππειον φωταγωγηθείσης καὶ τῆς Ἀκροπόλεως, παρεστάθη πρὸς τιμὴν αὐτῶν ὁ Οἰδῖπρος Τύραννος τοῦ Σοφοκλέους εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον, ἐπίσης ἐγένετο λαμπροτάτη ἐορτὴ ἐν Κηφισῷ ὑπὸ τοῦ κ. Πεσμαζόγλου κτλ. κτλ. Πλὴν τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, τὰ διάφορα Μουσεῖα, τὸ Στάδιον, τὴν Ἀκρόπολιν, ἐξέδραμον καὶ μέχρι τῆς Ὀλυμπίας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων, γενόμενοι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις δι' ὧν διήλθον μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ. Μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἐπάνοδον ἐγένοντο πρὸς τιμὴν αὐτῶν κολυμβητικοὶ ἀγῶνες ἐν Πειραιεὶ δοθείσης τὴν ἐσπέραν λαμπροτάτης Ἑνετικῆς ἐορτῆς ἣν ἐπικολοῦνσε καὶ πλουσιώτατον γεῦμα ἐν τῷ Τινανεῖῳ Κήπῳ. Ἀπῆλθον δὲ τῇ 7ῃ τοῦ τρέχοντος ἐξ Ἀθηνῶν καταγοιτευμένοι, ὡς διεκήρυττον ἐκ τῶν περιποιήσεων καὶ τιμῶν ὧν ἠξιώθησαν, ἐπαυελθόντες δὲ εἰς Βουκουρέστιον ἔτυχον πανηγυρικῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ συναδελφῶν καὶ συμπολιτῶν τῶν.

Ὁ διαπρεπὴς ἱστορὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἰούλιος Γαλβάνης ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ τρέχοντος παθὼν συγκοπήν τῆς καρδίας.

Ὁ Πρύτανης τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου διὰ προ-

κηρύξεώς του δηλοῖ ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημ. ἔτος 1901—2 λήγουσι τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου.

GERMANIA

Αἱ ἐμπορικαὶ σχολαὶ τῆς χώρας ταύτης γράφει ὁ Χρόνος τῶν Παρισίων εἶναι προπάντων ἐπαγγελματικά ἰδρύματα. Δὲν ἀσχολοῦνται ἐν αὐταῖς εἰς τὸ νὰ συμπληρώσωσι τὴν γενικὴν παιδείαν, ἣν οἱ μαθηταὶ ἔλαβον ἐν τοῖς κοινοῖς σχολείοις, ἀλλὰ κυρίως ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ξένων γλωσσῶν, τῆς κατασκευαστικῆς τῆς ἐμπορικῆς γεωγραφίας, τῆς πρακτικῆς τεχνολογίας, φροντίζουσι δὲ νὰ συμμορφῶνται καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Οὕτω πλὴν τῶν Ἀνωτέρων Ἑμπ. Σχολῶν, καὶ τῶν συνήθων Ἑμπ. Σχολῶν αἰτνες λειτουργοῦσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἔχουσι πρόγραμμα πλήρων σπουδῶν ὑπάρχουσι καὶ πλείσται πρακτικαὶ Ἑμπορικαὶ Σχολαὶ ἐσπεριναὶ καὶ ἄλλαι, αἰτνες λειτουργοῦσι μόνον τὴν πρωΐαν, ἵνα μὴ οἱ μαθηταὶ στερῶνται τῆς μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀναστροφῆς κατὰ τὴν ἐσπέραν· μάλιστα εἰς τὰς τελευταίας ταύτας παρατηρεῖται μείζων πρόδος τῶν μαθητῶν διότι τὸ πνεῦμα αὐτῶν δὲν ἔχει καταπονθῇ ὑπὸ τῆς ἐργασίας τῆς ἡμέρας.

Ἐς Σαξωνίᾳ κατὰ τὸ 1896 ὑπῆρχον 44 Ἑμπ. Σχολαὶ μετὰ 4000 μαθητῶν ἐδαπανήθησαν δὲ 440000 φρ. ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως 260000 ἐπλήρωσαν οἱ μαθηταί, 145000 διὰφοροὶ ἐμπορικοὶ σύλλογοι καὶ σωματεῖα, τὰς δὲ λοιπὰς 35000 (ἦτοι 9000 μόνον) οἱ δῆμοι ἢ ἡ Κυβέρνησις.

A Γ Γ Δ Ι Α

Τὸ μέγιστον σχολεῖον τοῦ κόσμου, πρὸ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ τοιοῦτου, περὶ οὗ ἐγράφημεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον, ἦτο τὸ ἐν Λονδίνῳ Ἰσραηλιτικὸν Σχολεῖον· ἰδρυθὲν τῷ 1791 νυξάνετο βαθμίδων καὶ τῷ 1855 περιελάμβανε 600 μαθητὰς καὶ 300 καθηγητὰς· τῷ 1865 προσετέθησαν 15 νέα αἵθουσαι, τῷ δὲ 1883 κατηδαφίσθη καὶ ἀνοικοδομήθη εὐρύτερον ἐν Bell Lane ὑπὸ τῶν Ρότσχिल्δ. Σήμερον κατέχει ἑκτασὶν 8100 τ. μ. καὶ περιλαμβάνει 44 παραδόσεις ἀρρένων, καὶ 27 θηλέων· εἰς τὰς πρώτας δύνανται νὰ φοιτήσωσι 2500 μαθηταί, εἰς δὲ τὰς ἄλλας 1500 μαθήτριά. Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου, ὅστις μένει ἐν αὐτῷ ἐπὶ 49 ἔτη, ἔχει ὑπ' αὐτὸν 68 διδασκάλους, ἢ δὲ διευθύντρια 47 διδασκαλίσσαι! Πρὸς ἀνοικοδόμησιν αὐτοῦ ἐδαπανήθησαν 2500000 φρ.

Τὸ σχολεῖον εἶναι σχεδὸν τέλειον τόσον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς οἰκοδομῆς ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν σχολικῶν ἐπιπλῶν καὶ ὀργάνων. Περὶ δὲ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως αὐτοῦ μαρτυρεῖ εὐνοϊκῶς τὸ γεγονός, ὅτι οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐκλείσθη ἐξ αἰτίας νόσου ἐπιδημικῆς.

BIBLIOΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ “ΕΣΤΙΑΣ,”

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ

Πρόην Γ. Καδδόνη

44 Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 44

Πάντα τὰ διδασκτικὰ βιβλία

ἔτι δὲ

Φιλολογικά, ἱστορικά, θρησκευτικά, Γεωργικά καὶ ποικίλα ἄλλα συγγράμματα εἰς τιμὰς οὐγκυκαταβατικάς.

Ὁ νεωδὲ ἐκδοθεὶς γενικὸς Κατάλογος αὐτοῦ πέμπεται δωρεάν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.